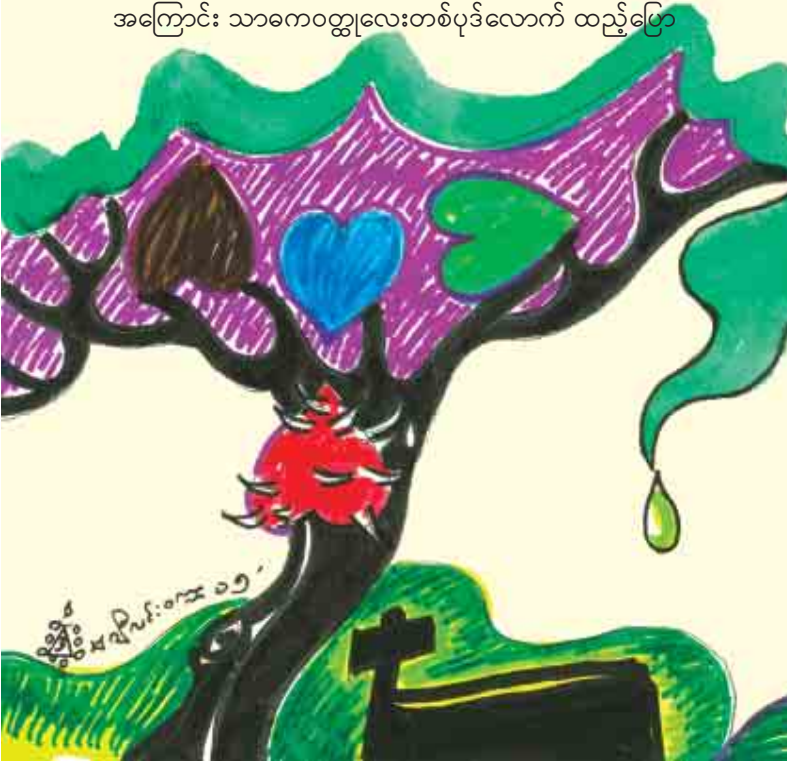

ရှေ့မှာ မေတ္တာမစ,ရမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သီးခြားမပွား
 ရမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ လုံးဝမပွားရမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ပြောခဲ့ပြီး
 ပါပြီ။ ဒီတော့ ဘယ်သူ့ကို အရင်စပွားရမလဲဆိုတော့
 အချစ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ကို စပွားရပါမယ်တဲ့။ အချစ်ဆုံးဆိုတာ
 ဘယ်သူလဲလို့ ထပ်မေးရင် အတ္တသမံ ပေမံနတ္ထိ = မိမိလောက်
 ထပ်တူချစ်သောပုဂ္ဂိုလ်မရှိတဲ့။ လူဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
 အချစ်ဆုံးပါတဲ့။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အရင်စပွား ပါတဲ့။
 ဒီနေရာမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးဖြစ်တဲ့
 အကြောင်း သာဓကဝတ္ထုလေးတစ်ပုဒ်လောက် ထည့်ပြော

www.foreverspace.com.mm

ရအောင်ပါ။

တစ်ခါတုန်းက ကောသလမင်းကြီးနဲ့ မလ္လိကာတို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ ပြာသာဒ်အထက်မှာ ထိုင်နေကြရင်း ကောသလမင်းကြီးက သူ့မိဖုရားကြီးကို ဘယ်သူမှလည်း အနားမှာမရှိတာနဲ့ “မလ္လိကာ ... ဒီလောကကြီးမှာ ဘယ်သူ့ကို အချစ်ဆုံးလဲ” လို့ ခပ်တိုးတိုးလေး ကပ်မေးလိုက်ပါတယ်။

ဒီတော့ မလ္လိကာက ဘယ်လိုပြန်ဖြေလိုက်သလဲ

မေတ္တာ
 ကံတွေ့ရမယ်
 (၄)

ဆိုတော့ ... “အို ... ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ အချစ်ဆုံးပေါ့၊ ကျွန်မထက် ပိုချစ်ရမယ့်သူ တစ်ယောက်မှမရှိဘူးလို့” ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။ ဒီအဖြေစကား ကြားလိုက်ရတော့ ကောသလမင်းကြီးက တော်တော်လေး စိတ်ထိခိုက်သွားပါတယ်တဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူက “မောင်တော်ဘုရားကို အချစ်ဆုံးပေါ့” ဆိုတဲ့ အဖြေစကားကို မျှော်လင့်ထားသလို မလ္လိကာက “မောင်တော်ကော ဘယ်သူ့ကို အချစ်ဆုံးလဲ” လို့ ပြန်မေးရင် “နှမတော်လေးကိုပေါ့” လို့ မေးလေးကိုင်ပြီး ပြန်ဖြေဖို့ ကြံထားတာပါ။ ဒါပေမယ့် အဖြေက တစ်လွဲစီဖြစ်ကုန်တော့ ကောသလသမင်းကြီး တော်တော် စိတ်ဓာတ်ကျသွားပါတယ်။

ကောသလမင်းကြီးက စိတ်ထဲလည်း မကျေနပ်တာနဲ့ ဒီအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား သွားလျှောက်ပြပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားကလည်း မလ္လိကာရဲ့ အဖြေစကားကိုပဲ ထောက်ခံပြီး ဂါထာလေးတစ်ပုဒ် ဟောပြလိုက်ပါတယ်။

သဗ္ဗာဒိသာ အနုပရိဂမ္မ စေတသာ၊
 နေဝဇ္ဈဂါပိယတရ မတ္တနာကွစိ။
 ဧဝံပိယော ပုထုအတ္တာ ပရေသံ၊
 တသ္မာနဟိံသေ ပရမတ္တကာမော။
 သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာသို့။
 စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပရိဂမ္မ၊ ရှာဖွေလှည့်လည်၍။

အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ ပိယတရုံ၊ သာလွန်၍ ချစ်သောသူကို။
 ကွစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌။ နေဝအဇ္ဈဂါ၊ မရနိုင်ပါ။
 ပရေသံ၊ အခြားသူတို့သည်လည်း။ ပုထုအတ္တာ၊ အသီးသီး
 သော သူတို့ကိုယ်ကို။ ဧဝ၊ ဤအတူပင်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်
 ပါ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တကာမော၊ မိမိကိုချစ်သော
 သူသည်။ ပရုံ၊ သူတစ်ပါးကို။ နဟိသေ၊ ကိုယ်ချင်းစာကာ
 မညှဉ်းဆဲရာ။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့

ကမ္ဘာမြေတစ်ခွင် စကြဝဠာအနှံ့ စိတ်မှန်းနဲ့
 လိုက်ရှာပေမယ့် ဘယ်အရပ်မှာမှ ကိုယ့်ထက်ပိုချစ်ရမယ့်
 သူကို မတွေ့နိုင်၊ မိမိကိုယ်သာ အချစ်ဆုံးပါ။ ဒီအတူ
 ကျန်တဲ့သတ္တဝါတွေလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးပါ။
 သူတစ်ပါးလည်း သူတို့ကိုယ်ကို ချစ်တတ်တဲ့အတွက်
 ကိုယ်ချင်းစာတရားထားပြီး သူတစ်ပါးကို မညှဉ်းဆဲပါ
 နဲ့တဲ့။

* * * * *

ဒီသာဓကဝတ္ထုလေးကိုထောက်ပြီး လူဆိုတာ
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အချစ်ဆုံးပါ။ ကိုယ့်ရဲ့ချစ်သူကို “ချစ်တယ်
 ချစ်တယ်” လို့ တွင်တွင် ဘယ်လောက်ပဲပြောပြော အတွင်း
 စိတ်ထဲကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုထက် ပိုမချစ်နိုင်ကြပါဘူး။
 ကိုယ်သေမှာနဲ့ ကိုယ့်ချစ်သူသေမှာ ဘယ်သူ့ကို ပိုစိုးရိမ်
 သလဲမေးရင် ကိုယ်သေမှာကိုပဲ စိုးရိမ်ကြပါတယ်။ လူဟာ
 ကိုယ့်ကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးပါ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို

အရင်စပြီး မေတ္တာပွားရတာပါ။

အဲဒီမှာ မေးစရာတစ်ခု ထပ်ဖြစ်လာပါတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ “ကိုယ့်ကိုယ်ကို အရင်ပို့တော့ အတ္တမဆန် ဘူးလား”ပေါ့။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ရဲ့အဖြေကတော့ တိုတိုပါပဲ။

ကိုယ်ချင်းစာတတ်အောင်ပါတဲ့။

နည်းနည်းချဲ့ပြောရင် ကိုယ်က ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲကင်းချင်သလို သူတစ်ပါးလည်း ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲ ကင်းချင်မှာပဲ။ ကိုယ်ချမ်းသာချင်သလို သူတစ်ပါးလည်း ချမ်းသာချင်မှာပဲ။ ကိုယ့်ကို သူတစ်ပါးက စော်ကားတာကို မကြိုက်သလို သူတစ်ပါးလည်း ကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်အတင်းပြောရင် မကြိုက်သလို သူတစ်ပါးလည်း သူ့အတင်းပြောရင် ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ပညာတတ်ချင်သလို သူတစ်ပါးလည်း တတ်ချင်မှာပဲ။ ကိုယ်အောင်မြင်ချင်သလို သူတစ်ပါးလည်း အောင်မြင်ချင်မှာပဲ။ ကိုယ်ရာထူးတက်ချင်သလို သူတစ်ပါးလည်း တက်ချင်မှာပဲ။ ကိုယ်ဂျီအက်(စ်)အမ်(မ်)ဖုန်း ရချင်သလို သူတစ်ပါးလည်း ရချင်မှာပဲ စသည်ဖြင့်ပေါ့။ အဲဒီလို ကိုယ်ချင်းစာစိတ် မွေးတတ်အောင်၊ ကိုယ်ချင်းစာတတ်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အရင်ပွားရတာပါတဲ့။ ဒီတော့ နည်းနည်းပွားကြည့်ရအောင်ပါ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှာ ပါဠိလို ပွားပြထားပါတယ်။ အားလုံး ရဖူးကြတဲ့ ပါဠိလေးပါ။

အဟံ အဝေရော ဟောမိ၊

အဗျာပဇ္ဈော ဟောမိ၊

အနိဿော ဟောမိ၊

သုခီ အတ္တာနံ ပရိဟရာမိ။

ပါဠိကို ဗဟုသုတအဖြစ်ပဲထားပြီး မြန်မာလို ပွားကြရအောင်ပါ။ အဲဒီပါဠိလေးကို မဟာစည်ဆရာတော် ဘုရားကြီး မြန်မာပြန်ပေးထားတဲ့အတိုင်းလေးပဲ ပွားကြ ရအောင်ပါ။

ကဲ ... တစ်ခါတည်း ပွားလိုက်ကြရအောင်နော်။

ငါသည် ဘေးရန်ကင်းရပါလို၏။

စိတ်ဆင်းရဲ ကင်းရပါလို၏။

ကိုယ်ဆင်းရဲ ကင်းရပါလို၏။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိရဲ့ခန္ဓာ ဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ရပါလို၏။

မိမိကိုယ်ကို မေတ္တာပွားပြီးရင် ဒုတိယအဆင့် အနေနဲ့ မိမိရဲ့ချစ်သူကို ပွားရပါတယ်။ မိမိရဲ့ချစ်သူဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ရည်းစားကိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်အပေါ် ကျေးဇူးများတဲ့ မိဘ၊ ဆရာသမား၊ အလုပ်ရှင်၊ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း စသည်တွေပါ။

ချစ်သူဆိုတဲ့နေရာမှာ ကိုယ့်အပေါ် ကျေးဇူးများ သူကို ပြောတာဆိုတော့ ဦးရေအရေအတွက်က များပါတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ယောက်ချင်းကို အကုန်ပွားရပါတယ်။

ဆယ့်ငါးယောက်ရှိရင်လည်း ဆယ့်ငါးယောက် ကုန်အောင် ပွားပါ။ အယောက်နှစ်ဆယ်ရှိရင်လည်း အယောက်နှစ်ဆယ် ပေါ့။ ပွားတဲ့နေရာမှာလည်း သူတို့ ကိုယ့်အပေါ် ကျေးဇူး ရှိခဲ့ပုံတွေ၊ သူတို့ရဲ့ကောင်းကွက် ကလေးတွေ အဲဒါတွေကို အာရုံပြုပြီး ပွားရပါတယ်။

ကဲ ... ဒါဖြင့် ပွားကြည့်ရအောင်ပါ။

ဘယ်သူ့ကိုပွားမလဲ၊ အမေလုပ်သူကိုပဲ အရင်ပွား လိုက်ရအောင်ပါ။ (အမေနဲ့ ပြီးခဲ့တဲ့လကမှ ရန်ဖြစ်ထား တာလို့တော့ မပြောပါနဲ့)

အမေ ဘေးရန် ကင်းပါစေ။

စိတ်ဆင်းရဲ ကင်းပါစေ။

ကိုယ်ဆင်းရဲ ကင်းပါစေ။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိရဲ့ခန္ဓာဝန် ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ပါစေ။(ဒါက ဥပမာအနေနဲ့ပွားပြတာပါ။ တခြားကိုယ် ချစ်ခင်ကြည်ညိုရာ ဆရာတော်၊ ဆရာသမား၊ အလုပ်ရှင် မိတ်ဆွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေက စပွားလည်း ရပါ တယ်)

တစ်ဆက်တည်း ကိုယ့်ရဲ့အလုပ်ရှင်ကိုပါ မေတ္တာ ပွားလိုက်ရအောင်ပါ။

ငါ၏အလုပ်ရှင် ဦးဘမောင်သည်

ဘေးရန် ကင်းပါစေ။

စိတ်ဆင်းရဲ ကင်းပါစေ။

ကိုယ်ဆင်းရဲ ကင်းပါစေ၊

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိရဲ့ခန္ဓာ
ဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ပါစေ။

* * * * *

ကိုယ့်အပေါ် ကျေးဇူးများတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို
တစ်ယောက်ချင်းပို့ပြီးလို့ ကုန်သွားရင် တတိယအဆင့်
အနေနဲ့ မချစ် မမုန်း အလယ်အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပို့ရ ပွားရ
ပါတယ်။

အလယ်အလတ် မချစ်မမုန်းပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ
သာမန်အားဖြင့်ပဲ ထိတွေ့ဆက်ဆံနေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါ။

အလယ်အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပို့ပြီးရင် စတုတ္ထ
အဆင့် အနေနဲ့ ရန်သူကို ပို့ရပါမယ်။ ရန်သူကို ပို့တဲ့အခါ
ရချင်လည်း ရမယ်။ မရချင်လည်း မရဘူး။ မရဖို့က များပါ
တယ်။ ရန်သူကို မေတ္တာပို့နိုင်ဖို့ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့မေတ္တာ
သမာဓိဟာ တော်တော်လေး ခိုင်မာလာမှပါ။ မခိုင်သေးရင်
တော့ ပို့လိုက် ပြုတ်ကျလိုက်၊ ပို့လိုက် ပြုတ်ကျလိုက်
ဖြစ်နေမှာပါ။

ဒီရက် ဒီရက်တွေမှာ မရပေမယ့် နောက်ရက်တွေ
ကျရင်တော့ ရချင်ရနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
မရကာမှနေရော၊ စမ်းတော့ပို့ကြည့်သင့်ပါတယ်။ ရတာ
မရတာကတော့ ဉာဏ်ရဲ့အလုပ်၊ ပို့ရမှာ ပွားရမှာကတော့
ကိုယ့်ရဲ့အလုပ်ပါ။

ဘယ်အဆင့်အထိ ပွားရမလဲဆိုရင် ...

မိမိရယ်၊ မိမိချစ်သူရယ်၊ မချစ်မမုန်း အလယ် အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်၊ ရန်သူရယ်ကို သီမာသမ္ဘေဒဖြစ်အောင် ပွားရပါမယ်တဲ့။ သီမာသမ္ဘေဒဆိုတာက တစ်သားတည်း ဖြစ်နေတာကို ပြောတာပါ။

သီမာသမ္ဘေဒ = တစ်သားတည်းဖြစ်ပုံကို ဝိသုဒ္ဓိ မင်္ဂက ဒီလိုပြထားပါတယ်။

နေရာဌာနတစ်ခုမှာ မေတ္တာပွားသူ မိမိရယ်၊ မိမိချစ်သူရယ်၊ မချစ်မမုန်းအလယ်အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်၊ ရန်သူရယ် လေးယောက် နေနေကြပါတယ်တဲ့။ အဲဒီ အချိန်မှာ လူဆိုးတွေရောက်လာပြီး “မင်းတို့လေးယောက် ထဲက လူတစ်ယောက် ပေးပါလို့” တောင်းလာပါတယ်။ လေးယောက်အုပ်စုက “ဘာလုပ်ဖို့လဲ” လို့ ပြန်မေးပါတယ်။ ဒီတော့ လူဆိုးတွေက “မင်းတို့ပေးလိုက်တဲ့လူကိုသတ်ပြီး လည်ချောင်းသွေးနဲ့ ယဇ်ပူဇော်ဖို့” လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါ သတဲ့။ အဲဒီအခါ မေတ္တာပွားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က “ကျွန်တော့် ကို ယူပါ” လို့ ပြောလိုက်ပါသတဲ့။ ဒါဆို သီမာသမ္ဘေဒ= တစ်သားတည်း မဖြစ်သေးပါဘူးတဲ့။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တစ်ယောက်ကိုတော့ ယူစေပြီး သုံးယောက်ကိုတော့ မယူစေခြင်းဟာ ခွဲခြားမှု ရှိနေသေးတဲ့အတွက် တစ်သားတည်း မဖြစ်သေးပါဘူးတဲ့။ လေးယောက်ဟာ တစ်ယောက်ထဲ ဖြစ်နေရပါမယ်တဲ့။

နောက်ဆုံး တစ်ယောက်မှပေးစရာ မလိုဘူးလို့ မြင်သွားရ ပါ့မယ်တဲ့။ မြင်သွားအောင်လည်း ပွားရပါ့မယ်တဲ့။

ဒါက ဝိသုဒ္ဓိမဂ်က ဥပမာစကားတစ်ရပ်အနေနဲ့ ပြောတာပါ။ တကယ့်လက်တွေ့နယ်ပယ်ထဲမှာတော့ တကယ့်မေတ္တာကို ခိုင်ခိုင်မာမာ ပွားလာရင် ပွားလာတဲ့ အခါ “သူက မြန်မာပဲ၊ သူက ကုလားပဲ၊ သူက တရုတ်ပဲ၊ သူက သူဌေးပဲ၊ သူက ဆင်းရဲသားပဲ” ဆိုတာ မမြင်တော့ဘဲ လူတစ်ဦးအနေနဲ့ပဲ မြင်နေရပါ့မယ်။ ဒါကို သီမာသမ္ဘေဒ ဖြစ်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ တွဲမြင်နေသေးတယ် ခွဲခြား မြင်နေသေးတယ်ဆိုရင်တော့ သီမာသမ္ဘေဒ မဖြစ်သေးပါဘူး။

သတ္တဝါတွေရဲ့အကျိုးကို လိုလားစွာနဲ့ ခွဲခြားမှု မရှိတော့ဘဲ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ မြင်သွားပြီ မေတ္တာ ပွားနိုင်ပြီဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့မေတ္တာဟာ ပါရမီမေတ္တာဖြစ်သွားပါတယ်။

မေတ္တာပို့ရမယ့် အစဉ်လေးကို လင်္ကာလေးနဲ့ ကပ်မှတ်ထားရအောင်ပါ။

**မိမိ၊ ချစ်သူ၊ လယ်လတ်သူနှင့် ရန်သူတစ်ဖြာ
မြတ်မေတ္တာ ပွားကာစဉ်တိုင်းသီ။**

**အလင်းတန်းဂျာနယ်
၂၁.၂.၂၀၀၅**